

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2018 / 06 / (...) / 19 MAART 2018**

Inzake (...) , wonende (...) te (...) , bijgestaan door de heer (...) , advocaat te (...) ,

Verzoekende partij

Tegen (...) , (...) te (...) , vertegenwoordigd door de heer (...) , algemeen directeur, bijgestaan door de heer (...) , advocaat te (...) , (...) , alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief dd. 13 januari 2018 heeft meester (...) , namens de heer (...) , beroep ingesteld tegen de beslissing van 20 december 2017 van de raad van bestuur van de (...) waarbij de heer (...) de tuchtmaatregel van ‘de schorsing voor 6 maanden’ wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

De heer (...) is vastbenoemd leraar aan het (...). Hij is leraar mechanica.

De verzoeker heeft de laatste jaren blijk gegeven van functioneringsproblemen. Inzonderheid vanaf de aanvang van het schooljaar 2016-2017 blijkt de verzoeker zich uitermate stroef opgesteld te hebben. Hij is van oordeel dat hij gehinderd wordt

in zijn onderwijsopdracht (de inrichting van het atelier; het gebrek aan deugdelijk werkmateriaal).

Tegen de verzoeker worden door de schooldirectie verschillende vaststellingsfiches opgemaakt. Zo ook op 9 mei 2017 en 12 mei 2017, omdat hij wegens gebrek aan didactisch materiaal het lesgeven staakte op 8 en 12 mei 2017 en het feit dat hij de leerlingen openlijk bij deze problematiek betrok.

Op 14 juni 2017 legt de Onderzoeksceel GO! verslag neer over de op 11 april 2017 ingediende vraag van de (...) om te onderzoeken in welke mate (...), leraar mechanica, in de toekomst nog verder kan samenwerken met het directieteam van (...) en met de leden van zijn vakgroep. Uit het verslag blijkt dat de leidinggevendenden hun vertrouwen in de heer (...) volledig hebben opgezegd en geen verdere samenwerking meer mogelijk zien en dat de collega's van de vakgroep het in het algemeen moeilijk samenwerken vinden met de heer (...), maar een verdere samenwerking met hem in de toekomst niet uitsluiten.

Op 4 september 2017 beslist de algemeen directeur de verzoeker met onmiddellijke ingang preventief te schorsen. Op 20 september 2017 beslist de raad van bestuur op grond van een eigen motivering de preventieve schorsing opgelegd door de algemeen directeur te bevestigen en te bekrachtigen en een tuchtprocedure op te starten “voor de weigering van de verzoeker om op 8 en 12 mei 2017 les te geven en het feit dat hij de leerlingen openlijk bij deze problematiek betrok.” De Kamer van Beroep bevestigt de preventieve schorsing met een beslissing van 24 november 2017.

De Onderzoeksceel van het GO! wordt gevraagd de gebeurtenissen op 8 en 12 mei 2017 te onderzoeken. Dit onderzoek resulteert in een verslag van 27 oktober 2017.

Met een ter post aangetekende brief dd. 7 november 2017 wordt de heer (...) uitgenodigd om zich op 20 december 2017 in het kader van de tuchtstraf van ‘de schorsing voor 6 maanden’, voor de raad van bestuur te verantwoorden voor de volgende tenlasteleggingen:

“- op 8 mei 2017 in de namiddag geen les te hebben gegeven aan de leerlingen van 4 Bame, maar met deze leerlingen gedurende drie lessen in de polyvalente zaal te hebben gezeten waarbij uw handelwijze (een werkstaking) op zich al onaanvaardbaar is – u ontzegde uw leerlingen het recht op onderwijs – maar uw motieven voor uw handelwijze (tekort aan didactisch materiaal) niet alleen onaanvaardbaar zijn maar tevens volstrekt incorrect zijn.

- op 8 mei 2017, maar ook voorheen, de u toegewezen leerlingen te hebben betrokken bij uw conflict met directeur, adjunct-directeur en TAC door ten aanzien van de leerlingen uitgebreid uw ongenoegens over hun handelwijze te ventileren, bijvoorbeeld door ten aanzien van de leerlingen mee te delen dat ‘u geen werkstukken kreeg van de school om de praktijklessen te geven’, waardoor u de leerlingen opzette tegen de schoolverantwoordelijken.

- op 12 mei 2017 voor de werken voor derden (klaarmaken van auto van uw vrouw voor autoschouwing) niet de voorgeschreven werkwijze te hebben gevolgd waarbij u naliet voorafgaand aan de werken de toelatingsovereenkomst voor te leggen aan de TAC.

- op 12 mei 2017 aan een leerling van 4 Bame die zich in de loop van de dag op school aanbod geen les te hebben gegeven of te hebben betrokken bij de hiervoor onder 3 vermelde ‘werken voor derden’, maar deze leerling wat te hebben laten werken (‘prutsen’) aan zijn quad, waardoor deze leerling het recht op onderwijs werd ontzegd.”

Na de hoorzitting van 20 december 2017 beslist de raad van bestuur van de Scholengroep om de heer (...) voor de bewezen bevonden tenlasteleggingen de tuchtstraf van ‘de schorsing voor 6 maanden’ op te leggen. Die beslissing wordt hem ter kennis gebracht met een ter post aangetekende brief dd. 27 december 2017.

Tegen deze beslissing tekent meester (...), namens de heer (...), beroep aan bij de Kamer van Beroep met een ter post aangetekende brief dd. 13 januari 2018.

2. Het procedureverloop

Meester (...) heeft namens verwerende partij met een e-mail van 30 januari 2018 het administratief dossier ingediend.

Meester (...) heeft namens verwerende partij met een ter post aangetekende brief dd. 1 maart 2018 een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief dd. 18 januari 2018 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroepsschrift van 13 januari 2018 is tijdig en met inachtneming van de voorgeschreven vormen ingediend. Het is ontvankelijk.

4. Over de grond van de zaak

4.1. De verzoeker stelt dat de vaststellingsfiches, die aan de grondslag liggen van de tuchtrechtelijke vervolging, stellen dat hij niet voldoet aan punt 1B03 van zijn functiebeschrijving (met name de vereiste te beschikken over een lesvoorbereiding en het noodzakelijk didactisch materiaal), dat die verwijzing betrekking heeft op de algemene functiebeschrijving van leraar en dat hij nooit een geïndividualiseerde functiebeschrijving gekregen heeft.

4.2. Met de verwerende partij is de Kamer van Beroep van oordeel dat onderhavige zaak, zo zij gewis betrekking heeft op het functioneren van de verzoeker, een tuchtdossier betreft waarin het gaat om een schuldig gedrag in het kader van het functioneren. Bij de beoordeling daarvan is de vraag naar het bestaan van een individuele functiebeschrijving geen decisief gegeven. En in de eigenlijke tenlasteleggingen wordt overigens ook niet meer verwezen naar de elementen opgenomen in de functioneringsbeschrijving.

Over de eerste tenlastelegging: de weigering om les te geven op 8 mei 2017.

5.1. De verzoeker betwist dat de redenen waarom hij op 8 mei 2017 geen les gegeven heeft en zijn leerlingen opgevangen heeft in de polyvalente zaal onaanvaardbaar en incorrect zouden zijn.

Hij stelt dat hij op 8 september 2016 met de schoolverantwoordelijken overleg gevoerd heeft en dat daar afspraken gemaakt zijn over het aanleveren door de school van de verbruiksgoederen die nodig waren om zijn leerplandoelstellingen te realiseren. De school heeft evenwel nooit de aankopen gedaan die hij voorstelde. Aannemen dat de verzoeker zelf diende in te staan voor de aankoop van verbruiksgoederen gaat in tegen de voornoemde afspraken en beloftes en is bovendien strijdig met artikel 12sexies van het decreet rechtspositie personeel gemeenschapsonderwijs, dat het schoolbestuur verplicht aan de personeelsleden de middelen ter beschikking te stellen die zij nodig hebben om hun opdracht uit te voeren.

Dat collega's tijdens het onderzoek verklaarden dat zij zelf instaan voor het materiaal nodig voor hun lessen is niet relevant in het licht van de met hem gemaakte afspraak. Dat er 'oefenvoertuigen' ter beschikking waren is evenmin relevant omdat vereist werd dat die voertuigen mobiel bleven wat niet het geval zou zijn wanneer de remmen gedemonteerd waren. Dat de verzoeker zelf de schaarste aan verbruiksgoederen zou teweeggebracht hebben omdat hij na gebruik in de lessen de remmen weggooide, is onterecht omdat de stockageruimte ondermaats -geen of onaangepaste rekken- was.

Hij beschikte op 8 mei 2017 over onvoldoende didactisch materiaal - remsystemen- om les te kunnen geven. Daarvoor is alleen de school verantwoordelijk en hem kan niet verweten worden dat hij het leerplan nauwgezet opvolgt. Hij werd "geconfronteerd met een totaalgebrek aan verbruiksmateriaal, bevond zich in een geval van overmacht en kon zijn lestaak onmogelijk volbrengen".

5.2. De verwerende partij antwoordt dat er wel degelijk materiaal aanwezig was om les te geven, dat de verzoeker bij ontstentenis van remsystemen zeker een andere les kon geven maar dat hij een statement wou maken tegenover de TAC en het schoolbestuur. Overigens is het niet geheel noodzakelijk dat het lesmateriaal fysiek in de klas aanwezig is; didactisch materiaal kan ook op een andere wijze aangereikt worden. Van overmacht is derhalve geen sprake, de mogelijkheden om les te geven waren aanwezig maar de verzoeker heeft een eigen keuze gemaakt. Bijkomend merkt de verwerende partij op dat de verzoeker op andere dagen -bv. op 12 mei 2017- wél zijn lessen kon invullen en dat, indien er met de verzoeker afgesproken was dat de school 'in de mate van het mogelijke' zou zorgen voor lesmateriaal, zulks hem niet geheel ontlastte van de verplichting om binnen het kader van zijn lesvoorbereiding op zoek te gaan naar lesmateriaal.

5.3. Het staat buiten betwisting dat de verzoeker op 8 mei 2017 aan de leerlingen van 4 BAME geen les heeft gegeven om reden dat hij over onvoldoende lesmateriaal beschikte. Vast staat ook dat het overleg van 8 september 2016 resulteerde in de afspraak dat de verzoeker "een lijst zal aanleggen met didactisch materiaal waar de school zal voor zorgen in de mate van het mogelijke", dat de verzoeker die lijst bezorgde met daarin o.m. de nood aan "verschillende soorten remmen (gedemonteerd) met verschillende soorten gebreken ...", waarbij hij verwees naar punt 25.36 van de leerplandoelstellingen BSO -2^e graad - specifiek gedeelte basismechanica en dat die stukken op 8 mei 2017 niet ter beschikking waren.

De stelling van de verzoeker is dat de school -in de persoon van de TAC- haar engagementen niet nagekomen is. De verwerende partij vindt daarentegen a) dat elk personeelslid de verplichting heeft zelf te zorgen voor het didactisch materiaal dat nodig is voor de lessen en dat de verzoeker dat niet heeft gedaan, hoewel er een concreet aanbod was gedaan door een collega wiens vader een garage uitbaat, b) dat, bekeken vanuit de leerplandoelstellingen (tweede graad BSO - basismechanica), op 8 mei voldoende didactisch materiaal aanwezig was voor het vervullen van zijn opdracht, maar dat de verzoeker welbewust een schaarste heeft gecreëerd door na demontage van stukken uit de aanwezige voertuigen deze systematisch weg te gooien en niet bij te houden en c) dat de verzoeker op 8 mei

precies een les programmeerde -remmentest- die de schaarste aan didactisch materiaal zou illustreren en dat hij die dag geen alternatief gezocht heeft om creatief een noodsituatie op te lossen en derhalve de leerlingen het recht op onderwijs ontzegd heeft.

5.4.1. De Kamer van Beroep gaat uit van het beginsel -verwoord in artikel 12sexies van het rechtspositiedecreet- dat de school het didactisch materiaal dat nodig is om de leerplannen te realiseren, ter beschikking van de leerkracht stelt. Dat materiaal, eigendom van de school, kan bewaard worden op een plaats waar de leerkracht het ten gepaste tijde ontleent en terugbrengt na de les. De verantwoordelijke van het magazijn ziet dan toe of het materiaal later nog bruikbaar is en beslist over de afdanking ervan.

Die verplichting ontslaat de leerkracht evenwel niet van zijn verplichting om de leerlingen te onderrichten en om, in geval van tijdelijke onbeschikbaarheid van didactisch materiaal, alternatieven te voorzien.

5.4.2. De verantwoordelijkheid van de school afwegend tegen deze van de leraar, is de Kamer van Beroep van oordeel dat in dit geval uit het onderzoeksverslag (pag. 19 e.v.) blijkt dat er in de school wel degelijk oefenmateriaal ter beschikking van de verzoeker was en dat de verzoeker de mogelijkheid had om oefenmateriaal te verkrijgen, maar dat hij in een eigengereide en deloyale opstelling elke verantwoordelijkheid bij de TAC en de school legde, terwijl hij zelf de eerder gebruikte materialen weggooidde, zogezegd omdat er geen degelijke en veilige opslagcapaciteit bestond maar zonder dit met objectief vaststaande gegevens te kunnen staven.

Terwijl van de verzoeker mocht verwacht worden dat hij, naast zijn inspanningen om van het schoolbestuur te verkrijgen dat hem het vereiste didactisch materiaal ter beschikking zou worden gesteld, in een loyale opstelling een uitweg zou zoeken om op 8 mei 2017 les te kunnen geven, heeft hij, zich verschuilend achter de afwezigheid van materiaal om de les over remsystemen te geven, die dag helemaal geen les gegeven maar met de leerlingen in de polyvalente zaal verbleven.

5.5. De redenering van de raad van bestuur wordt bijgevallen. De eerste tenlastelegging is bewezen.

Over de tweede tenlastelegging: het betrekken van leerlingen bij het conflict met de directeur, adjunct-directeur en TAC.

6.1. De verzoeker betwist het bewijs van de tenlastelegging. Hij stelt dat zes leerlingen werden verhoord, dat zij hem quasi unaniem als “een zeer goede” leerkracht omschrijven en dat vijf van de zes leerlingen stellen dat zij op de hoogte waren van het gebrek aan werkstukken, dat daarover in de klas werd gesproken en dat de verzoeker daarvoor ‘boos was’, maar dat hij nooit een schuldig iemand heeft aangewezen.

6.2. De verwerende partij verwijst naar het verslag van onderzoek, waarin wordt verwezen naar verklaringen van collega’s. Zij stelt ook dat de gesprekken met leerlingen wel degelijk aantonen dat de verzoeker met de leerlingen gepraat heeft en daarbij belastende uitlatingen heeft gedaan.

6.3. De verklaringen van vijf collega’s van de verzoeker, die in het verweerschrift worden geciteerd, tonen aan dat de verzoeker de leerlingen inlichtte over het dispuut met de directie.

In de analyse van de verklaringen heeft de onderzoekscel voorts ook vastgesteld (verslag, p. 27) dat de verzoeker gezegd heeft “eerlijk geantwoord” te hebben op de vraag van de leerlingen ‘waarom er geen les was’. En op dezelfde plaats in het verslag (pag. 27 - 28) worden verklaringen van leerlingen geciteerd en wordt ook gesteld en verduidelijkt dat de verzoeker “nog meer frustraties over de school en de TAC tegenover de leerlingen had geventileerd”.

6.4. De raad van bestuur heeft de tweede tenlastelegging terecht bewezen bevonden.

Over de derde tenlastelegging: op 12 mei 2017 de voorgeschreven werkwijze voor werken voor derden niet gevolgd hebben door de toelatingsovereenkomst niet vooraf aan de TAC voorgelegd te hebben.

7.1. De verzoeker betwist dat hij de voorgeschreven regeling voor de uitvoering van werken voor derden niet gevolgd heeft. Hij stelt ook dat de inbreuk niet was vermeld in de beslissing waarbij het tuchtonderzoek tegen hem werd opgestart en dat hij daar dan ook niet voor vervolgd kon worden. Ondergeschikt stelt hij dat niet officieel werd bepaald welke ‘voorgeschreven werkwijze’ hij moest volgen en dat hij zich vóór het starten van de oefening bij de TAC aangemeld heeft maar dat deze afwezig was, dat hij vervolgens telefonisch contact met de TAC gehad heeft en dat de TAC toegegeven heeft dat het mogelijk is dat hij mondeling de toestemming heeft gegeven om het werk uit te voeren.

7.2. De verwerende partij stelt dat de verzoeker werken aan de auto van zijn echtgenote heeft laten uitvoeren zonder dat een door de TAC ondertekende overeenkomst voorlag en zonder dat er een link werd gemaakt naar het leerplan.

7.3. De omstandigheid dat de beslissing van 20 september 2017 waarbij een tuchtprocedure tegen de verzoeker wordt opgestart alleen melding maakt van de weigering van de verzoeker om les te geven en het betrekken van de leerlingen bij zijn geschil met de directie, moest de raad van bestuur niet verhinderen om bij de finale kwalificatie van de feiten, die gebeurt in de oproeping voor het verhoor na afloop van het tuchtonderzoek, ook gewag te maken van het niet respecteren van de regeling voor werken voor derden.

7.4.1. Wat aan de verzoeker verweten wordt is dat hij de geldende regel dat de toelatingsovereenkomst vóór het uitvoeren van de werken aan de TAC moet voorgelegd worden en de goedkeuring ervan verkregen hebben, miskend heeft.

7.4.2. De Kamer van Beroep kan op grond van de voorliggende gegevens niet met zekerheid stellen dat de verzoeker het werk voor derden -de auto van zijn echtgenote nakijken- heeft uitgevoerd zonder voorafgaande toestemming van TAC (...).

De verzoeker beweert dat de leerlingen, vooraleer ze “aan die klus begonnen”, naar de TAC gegaan zijn met de werkaanvraag, dat die afwezig was en dat leerlingenbegeleider (...), na contact te hebben genomen met de TAC, gezegd heeft dat de TAC instemde met het werk. Leerlingbegeleider (...) zegt dat hij over de zaak aangesproken werd, dat hij ‘denkt’ met de heer (...) gebeld te hebben en dat, indien hij het zich goed herinnert, de heer (...) hem gezegd heeft “dat de papieren in orde gebracht moesten worden”, zoals hij “altijd” deed. TAC (...) geeft zijnerzijds toe dat hij mogelijks (“dat kan”) de toestemming heeft gegeven om aan de VW Lupo van de echtgenote van de verzoeker te werken. Hij stelt er wel bij gezegd te hebben dat “hij eerst een toelatingsovereenkomst moest invullen en laten goedkeuren” en dat hij later, toen die hem werd voorgelegd, vaststelde dat “er verkeerde gegevens op stonden”.

Aangezien TAC (...) niet formeel stelt dat hij, toen hij werd aangesproken door de leerlingenbegeleider, het werken aan de VW Lupo geweigerd heeft - integendeel, hij acht het mogelijk dat hij een toestemming gegeven heeft- en aangezien niemand formeel aangeeft dat de verzoeker het werk liet aanvangen vooraleer TAC De Bock gecontacteerd te hebben, blijft de verklaring van de verzoeker dat hij mondeling de goedkeuring vóór de uitvoering van het werk verkreeg, overeind.

7.4.3. Aangenomen derhalve dat de verzoeker mondeling de toelating kreeg om de werken uit te voeren, blijft wel het feit dat de toelatingsovereenkomst niet vooraf aan de TAC werd voorgelegd zodat hij niet meer het gewenste gevolg kon geven aan de onregelmatigheden die zij nog bevatte.

Gelet evenwel op de mondeling verkregen toestemming, is de Kamer van Beroep van oordeel dat de misslagen van de verzoeker, die overigens betrekking blijken te hebben op gegevens die bij de school gekend waren, niet van die aard zijn dat zij hem tuchtrechtelijk aangerekend kunnen worden.

7.4.4. De Kamer van Beroep vindt in het dossier geen formeel bewijs van de tenlastelegging dat de verzoeker werken voor derden heeft laten uitvoeren zonder toelating. Er wordt van uitgegaan dat die goedkeuring door de TAC mondeling

verkregen was. Een latere overlegging van de overeenkomst aan de TAC, weze het dat zij bepaalde gebreken vertoonde, is in die omstandigheden niet van die aard dat zij als een tuchtvergrijp aan de verzoeker aangerekend kan worden.

7.5. De raad van bestuur vult zijn overwegingen in verband met het bewijs van het tuchtfeit aan met een verwijzing naar de weigering van de verzoeker om zich te schikken naar een opdracht om materiaal op de nieuwe rekken te schikken. Dat feit heeft niet het voorwerp uitgemaakt van een tegensprekelijk debat en kan niet bij de tuchtzaak betrokken worden, noch afzonderlijk, noch ter ondersteuning van het derde tuchtfeit.

Over de vierde tenlastelegging: op 12 mei 2017 aan een leerling die zich laattijdig aanbood geen les gegeven hebben, maar hem hebben laten werken aan zijn quad, wat neerkomt op het ontzeggen van het recht op onderwijs.

8.1. De verzoeker acht de tenlastelegging niet bewezen. Hij is van oordeel dat het zelfstandig werken aan een quad niet inhoudt dat er geen onderwijs wordt verstrekt. Dergelijk werk past binnen het leerplan.

8.2. De verwerende partij antwoordt dat “een leerling die later binnenkomt maar wat laten aanmodderen .. een inbreuk op de ambtsplichten vormt”.

8.3. De Kamer van Beroep valt de verzoeker bij. Zij is van oordeel dat uit het dossier niet blijkt dat de verzoeker de betrokken leerling geheel terzijde gelaten heeft en hem geen instructies gegeven heeft over wat hij aan zijn quad moest doen. Zou hij dit wel gedaan hebben, dan is het goed mogelijk dat de verzoeker wel degelijk binnen zijn opdracht -les geven overeenkomstig een leerplan- gebleven is.

Het is, in tegenstelling tot wat de raad van bestuur schrijft bij de tuchtrechtelijke kwalificatie van het feit, dan ook niet aangetoond dat de verzoeker de betrokken leerling “activiteiten heeft laten ontplooiën die in de verste verte niets te maken hebben met de leerplandoelstellingen”. De vierde tenlastelegging kan niet in aanmerking genomen worden.

Over de strafmaat

8.1. De verwerende partij verdedigt de strafmaat met de overweging dat het de verzoeker aan schuldinzicht ontbreekt en dat de straf dermate ernstig moet zijn dat de verzoeker inziet dat hij zich binnen het schoolteam moet herpakken en een einde moet stellen aan zijn twistzieke opstelling.

8.2. De Kamer van Beroep is van oordeel dat de eerste twee tenlasteleggingen, die de neerslag zijn van het eigengereid gedrag van de verzoeker, een tuchtstraf noodzaakt die voor hemzelf tastbare gevolgen heeft en die ook zichtbaar is voor derden. Een tijdelijke verwijdering uit de dienst is daarom evenredig aan de bewezen feiten.

In de hoop dat de verzoeker zich over zijn houding zal beraden en dat hij uit deze tuchtstraf de nodige lessen zal trekken op het vlak van loyauteit binnen het schoolteam en de persoonlijke inzet die van hem verwacht mag worden, acht de Kamer van Beroep het aangewezen de verzoeker tuchtrechtelijk te schorsen tot 30 juni 2018.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs, zoals gewijzigd;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 19 maart 2018;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of het derde feit een tuchtfeit uitmaakt, met 1 stem voor en 8 stemmen tegen,

Na geheime stemming over de vraag of het vierde feit een tuchtfeit uitmaakt, met 0 stemmen voor en 9 stemmen tegen,

Na geheime stemming over de vernietiging van de tuchtmaatregel van ‘de schorsing voor 6 maanden’, met unanimititeit,

Na geheime stemming over de tuchtmaatregel van ‘de schorsing tot en met 30 juni 2018, met unanimititeit,

Artikel 1

De beslissing van de raad van bestuur van de (...) van 20 december 2017 waarbij de heer (...) de tuchtmaatregel van ‘de schorsing voor 6 maanden’ wordt opgelegd, wordt vernietigd.

Artikel 2

Aan de heer (...) wordt de tuchtmaatregel van ‘de schorsing tot en met 30 juni 2018’ opgelegd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 19 maart 2018.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

De heer André VANDENDRIESSCHE, voorzitter;

Mevrouw P. DE VIS, mevrouw L. VANDECAN en de heren T. SCHURMANS, D. VAN HAVER en D. VONCKERS, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren G. ACHTEN, L. BOGHE, A. VANDROMME en C. WALGRAEF, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, de heer D. VAN HAVER niet deel aan de stemming over de vraag of het derde feit een tuchtfeit uitmaakt en de stemming over de vraag of het vierde feit een tuchtfeit uitmaakt;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, de heer VONCKERS niet deel aan de overige stemmingen;

De heer F. STEVENS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De Secretaris,

De Voorzitter,

F. STEVENS,

A. VANDENDRIESSCHE